

Dosarul nr. 2ra-1700/18

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana (jud: V. Sîrbu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud: I. Cotruță, S. Gîrbu, G. Dașchevici)

Î N C H E I E R E

3 octombrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Valeriu Doagă
Nicolae Craiu
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de Nellea Slavinskaia reprezentată de avocatul Sergiu Burduja,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Nellea Slavinskaia împotriva Lidiei Slavinschi cu privire la evacuarea din bunul imobil fără acordarea altui spațiu locativ,

împotriva deciziei din 01 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de Nellea Slavinskaia și a fost menținută hotărârea din 23 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana,

c o n s t a ț ă:

La 14 septembrie 2016 Nellea Slavinskaia a depus cerere de chemare în judecată împotriva Lidiei Slavinschi cu privire la evacuarea din bunul imobil fără acordarea altui spațiu locativ.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, prin testament de către tatăl ei i-a fost testată $\frac{1}{2}$ cotă-parte din bunul imobil amplasat pe str. xxxxx, or. xxxxx, iar după decesul acestuia la 20 decembrie 1998, a acceptat notarial succesiunea, înregistrând astfel patrimoniul testat.

La fel, a menționat că, la 18 mai 2009 mama ei Lidia Slavinschi, prin contractul de donație i-a donat $\frac{1}{2}$ cotă-parte din casa amplasată pe str. xxxxx, or. xxxxx, ce-i aparținea cu drept de proprietate.

Reclamanta a relatat că a înregistrat pe numele ei la Organul Cadastral Teritorial Chișinău întreaga locuință, iar mama sa a rămas să locuiască în imobilul respectiv.

A explicat că după perfectarea actelor de proprietate, împreună cu concubinul Anatolie Perciuleac, în casa care îi aparține cu drept de proprietate, a instalat apeduct, gazoduct, a făcut reparație capitală, iar pârâtei nu i-a pus niciun impediment în folosirea locuinței.

A arătat că din motive necunoscute, mama sa Lidia Slavinschi nu-i permite să intre în casă și de fiecare dată se iscă diverse certuri și neînțelegeri, fiind necesară intervenirea poliției și întocmirea proceselor-verbale cu privire la contravenție.

A mai indicat că, Lidia Slavinschi s-a adresat cu cerere de chemare în judecată prin care a solicitat rezoluțiunea contractului de donație din 18 mai 2009, însă acțiunea dată a fost respinsă.

Astfel, a susținut că prin acțiunile pârâtei, îi este îngădit accesul la bunul imobil deținut cu drept de proprietate.

Reclamanta și-a întemeiat acțiunea în baza prevederilor art. 374 Cod civil.

A solicitat evacuarea pârâtei Lidia Slavinschi din imobilul locativ amplasat pe str. xxxxx, or. xxxxx, mun. Chișinău care îi aparține cu drept de proprietate, fără acordarea altui spațiu locativ.

Prin hotărârea din 23 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 24 martie 2017, Nellea Slavinskaia a declarat apel împotriva hotărârii din 23 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Prin decizia din 01 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de Nellea Slavinskaia și a fost menținută hotărârea din 23 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana.

Pentru a decide astfel, prima instanță și instanța de apel și-au întemeiat soluțiile adoptate pe prevederile art. 315 alin. (1), 316 alin. (1), 376 alin. (1) Cod civil, art. 8 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Omului și art. 80 alin. (1) Codul familiei.

În acest sens, raportând normele enunțate la circumstanțele speței, instanțele de judecată au concluzionat asupra netemeinicii acțiunii, reținând că evacuarea pârâtei Lidia Slavinschi din imobilul din litigiu, ar aduce atingere directă dreptului acesteia garantat de art. 8 CEDO și anume, dreptul la respectarea domiciliului.

Prin urmare, argumentele apelantei referitoare la încălcarea dreptului de proprietate, instanțele de judecată le-au apreciat irelevante speței, întrucât prin prisma prevederilor reglementate de legislația familiei, copiii majori apti de muncă sunt obligați să-și întrețină și să-și îngrijească părinții inapți de muncă care necesită sprijin material.

În contextul dat, instanțele de judecată au evidențiat că, copilul poate fi eliberat de obligația de a-și întreține părinții inapți de muncă care necesită sprijin material, doar în cazul în care instanța judecătorească va stabili că aceștia s-au eschivat de la îndeplinirea obligațiilor părintești sau au fost decăzuți din drepturile părintești, ceea ce la caz nu s-a constatat.

Prin urmare, instanța de apel a reținut că, intimata Lidia Slavinschi a cărei evacuare se solicită, este mama biologică a apelantei, are o vârstă înaintată de 74 ani și este inaptă de muncă, iar evacuarea ei din bunul imobil ar duce atingere directă și gravă unui drept garantat de care dispune fiecare cetățean și anume dreptul la respectarea domiciliului.

În consecință, instanța de apel a conchis că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzei și corect a aplicat normele de drept material și procedural.

La 21 iunie 2018, Nellea Slavinskaia reprezentată de avocatul Sergiu Burduja a declarat recurs împotriva deciziei din 01 februarie 2018 a Curții de Apel Chișinău.

În susținerea recursului s-a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, considerând-o neîntemeiată și ilegală prin faptul că au fost aplicate eronat normele de drept material și procedural.

În acest sens, a relatat că instanța de apel neîntemeiat a examinat cererea de apel în lipsa apelantei.

La fel, a menționat că instanțele de judecată nu au ținut cont de faptul că Nellea Slavinskaia este proprietar al bunului imobil litigios, iar intimata se folosește cu rea-credință de acest bun, fiind astfel nevoită să închirieze împreună cu concubinul un alt spațiu locativ.

Recurentul a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu remiterea cauzei la rejudecare.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia contestată la 01 februarie 2018, dar date privind recepționarea de către recurent a deciziei instanței de apel, la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 21 iunie 2018, este în termen.

La 25 iulie 2018, în conformitate cu art. 439 alin. (2) Cod de procedură civilă, în adresa intimatei a fost expediată copia recursului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței.

Intimata Lidia Slavinscaia, nu și-a valorificat dreptul procedural respectiv și nu a depus referință în termenul stabilit.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Nellea Slavinskaia reprezentată de avocatul Sergiu Burduja, în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Nellea Slavinskaia reprezentată de avocatul Sergiu Burduja, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

De altfel, nu poate fi reținut argumentul invocat recursul declarat precum că cererea de apel a fost examinată în lipsa apelantei, or, din materialele dosarului rezultă că apelanta Nellea Slavinskaia, cât și avocatul acesteia Sergiu Burduja, au fost legal citați de către instanța de apel pentru ședința din 01 februarie 2018, fapt ce se confirmă prin recipisa semnată de către aceștia la actele cauzei (f.d. 94), iar în conformitate cu art. 102 alin. (4¹) coroborat cu art. 206 alin. (5) Cod de procedură civilă, participanții la proces înștiințați în mod legal o dată nu pot invoca necitarea lor pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară. Neprezentarea în ședință de judecată a reprezentantului sau a unui alt participant la proces nu împiedică examinarea cauzei.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Nellea Slavinskaia reprezentată de avocatul Sergiu Burduja.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Nellea Slavinskaia reprezentată de avocatul Sergiu Burduja, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

judecătorii

Nicolae Craiu

Tamara Chișca-Doneva